

Ἀρχιμ. Σαράντη Σαράντου

Γιατί Όχι;

... στήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στόν Πάπα.

Μέ ὀδύνη παρακολοῦθήσαμε τήν πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στό Φανάρι. Ὅλη ἡ οἰκουμένη εἶδε νά καταπατεῖται ἡ μακρά Παράδοση τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας καί νά ἀκυρώνονται συλλήβδην ὅλες οἱ ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἀναγνωρίστηκε δημόσια, «γυμνή τῆ κεφαλῇ» ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη ὁ παναιρετικός Πάπας ὡς ἐπίσκοπος Ρώμης, ὡς ἀγιότατος καί ἀγαπητός ἀδελφός.

Ὅλα τά κανάλια κατευθυνόμενα ἀπό τούς σχεδιαστές τῆς Νέας Ἐποχῆς πανηγύρισαν τή μεγάλη ἀγάπη τῶν προκαθημένων τοῦ Παπισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀκόμα καί τό Τουρκικό κανάλι παρουσίαζε τή Λειτουργία τοῦ Οἰκουμενικοῦ, παρόντος τοῦ ποντίφικου, καί ἀνακοίνωνε παιδαγωγικά πρὸς τόν Τούρκικο λαό, ὅτι οἱ δύο πρώην μισούμενοι Χριστιανοί, τώρα εἶναι ἀγαπημένοι ἀδελφοί, παράδειγμα πρὸς μίμηση καί γι' αὐτούς.

Πῶς εἶναι δυνατόν μετά ἀπό τά παραπάνω καί ὅσα πάμπολλα προδοτικά εἶδαν ἑκατομμύρια τηλεθεατῶν, χριστιανῶν καί μή, νά ἐπικροτοῦμε τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στόν Πάπα, πού ἀσφαλῶς ἐνδοτικότερη τελικά ἦταν, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν μέ τήν προηγούμενη ἐπίσκεψη;

Ἐκτός ὅμως τῶν παραπάνω τοποθετήσεων, ταπεινῶς φρονοῦμε ὅτι μεγάλο κακό προκάλεσε ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στόν Πάπα γιά τούς ἐξῆς λόγους:

- Ἡ μέχρι σήμερα ἐμπειρία μας ἀπό τή συμμετοχή τῶν ἐπισκόπων ἢ ἐκπροσώπων στούς διαλόγους, δείχνει ὅτι δέν ὑπάρχει ὁμολογιακή μαρτυρία. Ὅχι μόνο δέν ἦταν ὁμολογιακή ἀλλά καί ἐνδοτική!
- Τό γεγονός ὅτι καί ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος προσφώνησαν τόν Πάπα ὡς ἐπίσκοπο Ρώμης, ἀποδεικνύει τήν ὀλοκληρωτική ἐνδοτικότητά μας στόν Ποντίφηκα, ὁ ὁποῖος συγκεφαλαιώνει μαζί μέ τήν ἀπολυταρχική ἐξουσία του ὅλες τίς αἰρέσεις.
- Ἀπό τήν προηγούμενη ἐμπειρία μας τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πάπα στήν Ἑλλάδα, γνωρίζουμε ὅτι ἔγινε συμπροσευχή στήν νουντσιατούρα (πρεσβεία τοῦ Βατικανοῦ στήν Ἑλλάδα). Καί στήν Κωνσταντινούπολη καί στή Ρώμη ἔγιναν συμπροσευχές, πού ἀπαγορεύονται ἀπό τούς ἱερούς Κανόνες τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας. Οἱ συμπροσευχές ἐξισώνουν τή Μία Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ τήν παναίρεση τοῦ Παπισμοῦ, πράγμα ἀπαράδεκτο γιά τήν Ὁρθόδοξη

νοοτροπία. Τάς άρας (τίς δικαιολογημένες κατάρεις) τών Άγίων Πατέρων έπισύρει ή μή Όρθόδοξη στάση κάθε Όρθοδόξου ποιμένος.

- Από τότε άκτινωτά, κατά μίμησιν τής έκκλησιαστικής ήγεσίας μας έπηρεάσθησαν και έπίσκοποι και πρεσβύτεροι στίς συμπροσευχές. π.χ. Γ. Μ. Σύρου, Γ. Μ. Χαλκίδος.
- Τόση είναι ή άλλοίωση του όρθοδόξου φρονήματος στην Έκκλησιαστική διοίκηση, ώστε ακόμη και διωγμούς έξαπολύει σε άκραιφνείς όρθοδόξους Χριστιανούς, π.χ. Σημάτη, π. Θ. Ζήση π. Κων /νο Παλαιολογόπουλο.
- Από μελέτη πού έχουμε κάνει, διαπιστώνουμε ότι ή λειτουργική μεταρρύθμιση τής Β΄ Βατικανείου Συνόδου έπηρεάζει τή νοοτροπία τής έκκλησιαστικής διοικήσεως προς λειτουργική ανανέωση.

Έπομένως ή επίσκεψη του πάπα αναζωπυρει και ένθαρρύνει τήν εκτίμηση, εκτός τών άλλων, τής ήγεσίας μας προς λειτουργική ανανέωση, πχ ή λειτουργία στό ποδηλατοδρόμιο τή 10^η Δεκεμβρίου 2006.

- Η δωρεά διαφόρων άγιων αλλά και «άγιων» λειψάνων καθώς και οι δύο κρίκοι τής άλυσίδας του Άποστόλου Παύλου από τό Βατικανό προς τήν Έκκλησία δημιουργεί στό λαό μας τήν ψευδαίσθηση τής όμοιότητας μας ή και ταυτίσεως ακόμη στην πίστη μέ τούς παπικούς. Παρομοίως και ή «άρχοντική» άπονομή τίτλων από τούς παπικούς σε έκκλησιαστικά μας πρόσωπα μάς πείθει για ένα είδος «καπελλώματος» τών Όρθοδόξων από τούς παπικούς.
- Είναι γνωστό πλέον ότι ό παπισμός στίς μέρες μας έχει διαχωρίσει τή δογματική διδασκαλία τής Έκκλησίας από τήν ήθική, πρακτική και άσκητική ζωή τών πιστών καθώς και από τήν έφαρμογή της στά παγκόσμια κοινωνικά προβλήματα.

Άποτελεί πρόφαση ή διάθεση τής Έκκλησιαστικής ήγεσίας μας, κατά μίμησιν και άλλων Όρθοδόξων εκπροσώπων νά συνεργάζεται μέ τούς παπικούς σε θέματα κοινωνικής άλληλεγγύης, προστασίας περιβάλλοντος κ.λ.π.

- Η μετάβαση του Αρχιεπισκόπου στό Βατικανό φαίνεται ότι έχει επιδράσει και στά προγράμματα τής Έκκλησιαστικής Έκπαιδεύσεως, τά όποια υποβαθμίζουν τίς σοβαρές δογματικές διαφορές και υπερτονίζουν τήν ποιμαντική συνεργασία μέ τούς αίρετικούς για κοινωνικά ζητήματα. Σοβαρές άλλαγές έχουν επέλθει στά προγράμματα του Ραδιοφωνικού Σταθμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Στενοί συνεργάτες τής Έκκλησιαστικής ήγεσίας μας προπαγανδίζουν ευκαίρως άκαίρως τό άπαραίτητο τής συνεργασίας μας μέ τούς παπικούς, άμνηστεύοντας ουσιαστικά τό μόλυσμα τής αίρέσεως και υπερτονίζοντας τήν επικοινωνία κληρικών και λαϊκών μέ τούς παπικούς σε όλα τά άλλα τά θέματα, πράγμα πού δέν έκαναν οι άγιοι Πατέρες μας. Μήπως διαθέτουμε περίσσειμα θράσους, ώστε σιωπηρά νά ύπονοούμε ότι ήταν μισαλλόδοξοι και αναχρονιστές;
- Κατά τήν επίσκεψη του Πάπα στην Ελλάδα εκδόθηκε κοινή δήλωση Πάπα και Αρχιεπισκόπου, ή όποία δέν εξέφραζε τό Όρθόδοξο φρόνημα. Άπουσίαζε ή αναφορά στό πρόσωπο του Άγίου Πνεύματος και τό όλο πνεύμα της άπειχε άπ' τήν Όρθόδοξη πίστη και παράδοση. Τό ίδιο και ένδοτικότερο συνέβη κατά τήν επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου στό Βατικανό. Στο πρόσφατο κοινό ανακοινωθέν δέν εξέφράζετο ή

συμφωνία του Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀφοῦ στό κοινό ἀνακοινωθέν ἰσοπεδώνεται ἡ μοναδική Ὁρθόδοξη ἀλήθεια μέ τό ψεῦδος τοῦ Παπισμοῦ.

- Τήν εὐθύνη τῆς ἀποφάσεως γιά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στον Πάπα ἀνέλαβε ἡ ΔΙΣ, ἐνώ ἕνα θέμα μείζονος σημασίας σάν αὐτό, θά ἔπρεπε νά ἀποφασισθεῖ στίς πρόσφατα συνελθούσες συνεδρίες τῆς Ἱεραρχίας. Ἐφόσον προϋπῆρχε ἀρνητική ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πῶς αὐτή ἀνετράπη ἀπό τή Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἀκυρώσει ἀποφάσεις της;
- Ἀτυχῶς, ἐν ἐνεργείᾳ Ὁρθόδοξος Μητροπολίτης, καθηγητής καί Ἀκαδημαϊκός ἐξέφρασε τήν ἄποψη ὅτι τό πρωτεῖο τοῦ πάπα εἶναι ἀναγκαῖο γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Θά μπορούσε ὁ Μακαριώτατος, ἡ συνοδεία του καί ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀντισταθοῦν στήν ἀπαράδεκτη πρόταση τοῦ ἐν λόγῳ ἱεράρχου καί στήν πάγια σαρωτική τακτική τοῦ Βατικανοῦ;
- Μετά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στήν Ἑλλάδα, ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιμένει στή συνύπαρξη μέ τούς παπικούς, ἐννοώντας τήν ἐκκλησιαστική ἐπικοινωνία καί τήν κοινή πορεία πρὸς τήν ἔνωση στό κοινό ποτήριο.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας πίστευαν ὅτι τό μόλυσμα τῆς παπικῆς αἵρέσεως ὄχι μόνο δέ συμβάλλει στήν πνευματική καί κοινωνική πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά εἶναι χειρότερο ἀκόμη καί ἀπό τά θανάσιμα ἁμαρτήματα καί ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια.

- Στό περιοδικό «Ἐκκλησιαστική παρέμβαση» τῆς Ἰ. Μ. Ναυπάκτου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἱερόθεος δημοσιεύει ἐκτενῆ ἀναφορά στό καινοφανές σύμβολο τῆς πίστεως πού συντάξε ὁ τότε καρδινάλιος καί νῦν ποντίφης Βενέδικτος. Στό «σύμβολο» αὐτό ὁ πάπας ἀπαλείφει ὅλες τίς οὐσιαστικές δογματικές ἀλήθειες πού ἀφοροῦν τά πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἶναι σκόπιμο καί ἐκκλησιαστικῶς ἐπιτρεπτό πού πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσκεψη στό Βατικανό, ἐφ' ὅσον ὁ Παπισμός διολισθαίνει ἀκόμη καί στό κορυφαῖο θέμα τῆς πίστεως;

- Ἀπό τούς πρώτους Ἀποστολικούς χρόνους μέχρι τό 10ο αἰώνα ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία ἦταν ἐνωμένη θεσμικά, θεολογικά, δογματικά, ἐκκλησιολογικά. Μετά ταῦτα ἀπεσπάρθη ἡ Δυτική Ἐκκλησία καί ἐξέπεσε στον πλήρως ἐκκοσμιευμένο Παπισμό.
- Ἡ παπική προπαγάνδα ἔχει θάψει τήν ὁγδόη καί τήν ἐνάτη Οἰκουμενικές Συνόδους. Πῶς εἶναι δυνατόν, ἐπισκεπτόμενος ὁ Μακαριώτατος τόν Πάπα, νά συνεννοηθεῖ ὡς χριστιανός πρὸς μή χριστιανό, ἀφοῦ ὁ Πάπας ἔχει ὀλοκληρωτικά μολυνθεῖ ἀπό τήν αἵρεση καί τή φθορά τοῦ ρέοντος παρόντος κόσμου;

Στή μακρά ἱστορία τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ καί Ὁρθοδόξου λαοῦ μας, ποτέ δέν αἰσθάνθηκαν μειονεκτικά οἱ πρόγονοί μας γιατί δέν ταυτίζονταν σέ κανένα ἐπίπεδο μέ τούς αἵρετικούς παπικούς. Ἀνθρωπίνως, ὅπου ἦταν ἀναγκαῖο, σέ πρακτικά καί βιοτικά θέματα δέν ἐφοβοῦντο τή συνεργασία, τήν ἀπέφευγαν ὅμως ἐπειδὴ εἶχαν σαφῆ συνείδηση τῆς ὑπεροχῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί παραδόσεως ἐναντι τοῦ αἵρετικοῦ Παπισμοῦ.

Ταπεινῶς προσευχόμεστε στό δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας μας Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, στό Βασιλέα τῶν βασιλευόντων, νά ἀποτρέψει τό μόλυσμα τῆς αἵρέσεως ἀπό τόν κόσμο καί νά μᾶς διαφυλάττει σῶας τάς φρένας γιά νά μένουμε πιστοί στήν ἅγια Παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις Πατράσι.